

รายงานการเข้าร่วมโครงการเอพีโอ
23-CL-20-GE-WSP-A Workshop on Policies for Engaging Persons with Disabilities in
Agriculture

ระหว่างวันที่ 3 October 2023–5 October 2023
ผ่านระบบออนไลน์ (ZOOM)

จัดทำโดย นางสาวบุศมาศ ใจหลัก
ตำแหน่ง นักวิชาการประมงปฏิบัติการ หน่วยงาน ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งระนอง
วันที่ 7 พฤศจิกายน 2566

ส่วนที่ 1 เนื้อหา/องค์ความรู้จากการเข้าร่วมโครงการ

1.1 ที่มาหรือวัตถุประสงค์ของโครงการ

ในปี 2019 องค์การสหประชาชาติรายงานว่า 80% ของผู้พิการ 1 พันล้านคนทั่วโลกอาศัยอยู่ประเทศกำลังพัฒนา ประมาณ 650 ล้านคนอยู่ในเอเชียแปซิฟิก ภูมิภาคโดยส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่ชนบทและพึ่งพาอาศัยกันเป็นหลัก ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเพื่อความมั่นคงทางอาหารและอาชีพ สาเหตุสำคัญของความพิการในพื้นที่ชนบทคือภาวะทุพโภชนาการที่เกิดจากความยากจนขั้นรุนแรงและความไม่มั่นคงทางอาหาร (IFAD, 2020) นอกจากนี้ให้มากขึ้น เกษตรกรประสบอุบัติเหตุเนื่องจากเครื่องจักรและการค้าในภาคเกษตรกรรม ความรุนแรงและความขัดแย้งทางอาวุธเป็นสาเหตุสำคัญอื่น ๆ ของความพิการของชาวชนบท ชนบท ผู้พิการที่มีความพิการต้องเผชิญหน้ากับอุปสรรคสำคัญในการได้รับอาหาร ความมั่นคงและการดำรงชีวิตที่ยั่งยืน จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องเพิ่มศักยภาพให้กับเกษตรกรที่มีความพิการ รวมถึงสตรีและทำให้พวกเขาพึ่งพาตนเองได้ในเชิงเศรษฐกิจโดยการพัฒนาทักษะในการกลายเป็นผู้ประกอบการรายย่อยอิสระ การประชุมเชิงปฏิบัติการครั้งนี้จะตรวจสอบนโยบายการมีส่วนร่วมของผู้พิการในภาคเกษตรกรรมและเพิ่มขึ้นระดับการผลิตแบบรวมในประเทศสมาชิก APO

วัตถุประสงค์

เพื่อหารือเกี่ยวกับความพิการตามสิทธิและความเกี่ยวข้องในภาคเกษตรกรรม; แนะนำกรอบแนวทางที่จะทำให้ความพิการทางการเกษตรครอบคลุม และตรวจสอบนโยบายรวมความพิการในภาคการเกษตรเพื่อเพิ่มผลผลิตในสมาชิก APO

1.2 เนื้อหา/องค์ความรู้ที่ได้จากกิจกรรมต่างๆ

การบรรยายของ Dr. Marie Lisa M. Dacanay

เรื่อง การใช้แนวทางและเกณฑ์มาตรฐานเพื่อรวมผู้พิการเข้าไว้ใน AVC

เกณฑ์มาตรฐานและแนวทางการเปลี่ยนแปลงในห่วงโซ่คุณค่าทางการเกษตร

เครื่องมือสำหรับผู้ปฏิบัติงาน AVC

การเรียนรู้ การประเมิน และการวางแผน ➡️ เกณฑ์มาตรฐานสำหรับความร่วมมือในการเปลี่ยนแปลงและการเสริมอำนาจทางเศรษฐกิจของสตรีในห่วงโซ่คุณค่าทางการเกษตร

นโยบายของรัฐบาลและสิ่งจูงใจ

ข้อเสนอเพื่อสนับสนุนแนวปฏิบัติของเกณฑ์มาตรฐาน ➡ ความร่วมมือในการเปลี่ยนแปลงและการเพิ่มขีดความสามารถทางเศรษฐกิจของสตรีในห่วงโซ่ทางการเกษตรกรรม

เกณฑ์มาตรฐานสำหรับความร่วมมือในการเปลี่ยนแปลงและการเสริมอำนาจทางเศรษฐกิจของสตรีในการแทรกแซงของ AVC: 8 องค์กรประกอบ

1. เทคโนโลยีที่เหมาะสมและนวัตกรรมที่เน้นชุมชน/มุ่งเน้น
2. ส่วนแบ่งที่สำคัญมากขึ้นของมูลค่าที่สร้างขึ้น
3. ความมั่นคงทางอาหารและความสามารถในการฟื้นตัว
4. การเสริมศักยภาพของผู้ผลิตรายย่อย
5. การดูแลและการบริโภคและการผลิตอย่างยั่งยืน
6. บริการด้านธุรกรรมและการเปลี่ยนแปลง
7. การมีส่วนร่วมและการเสริมอำนาจของสตรี
8. ผลลัพธ์ที่วัดได้ของการเปลี่ยนแปลง

แนวทางสำหรับความร่วมมือในการเปลี่ยนแปลงและการเสริมอำนาจทางเศรษฐกิจของสตรีในห่วงโซ่คุณค่าทางการเกษตร (แนวทาง AVC การเปลี่ยนแปลง)

1. นวัตกรรมสู่ความมั่นคงทางอาหาร ความยืดหยุ่น และการเสริมศักยภาพของชุมชนผู้ผลิตรายย่อย
2. การเพิ่มขีดความสามารถทางเศรษฐกิจของสตรีในทุกหน้าที่ของห่วงโซ่คุณค่า
3. การบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน สู่เศรษฐกิจที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและมีความยืดหยุ่นต่อสภาพอากาศ
4. การยอมรับและการสนับสนุนสำหรับองค์กรทางสังคมและธุรกิจที่มีส่วนร่วมในฐานะผู้ริเริ่มและพันธมิตรที่เอื้ออำนวย
5. แพลตฟอร์มข้ามภาคส่วนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายฝ่ายมุ่งสู่การเร่ง SDGs

เรื่อง สู่การรวมกลุ่มทางสังคมใน AVC: เกณฑ์มาตรฐานสำหรับผู้ปฏิบัติงานระดับองค์กรและผู้ร่วมโครงการ

กรอบของ SDGs ที่กิจการเพื่อสังคม ธุรกิจที่ครอบคลุม และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของ AVC ที่ยึดมั่นในเกณฑ์มาตรฐานมีส่วนสนับสนุน



ที่มา : เอกสารประกอบการบรรยายของ Dr. Marie Lisa M. Dacanay

เกณฑ์มาตรฐานสำหรับความร่วมมือในการเปลี่ยนแปลงและการเสริมสร้างศักยภาพทางเศรษฐกิจของสตรี (WEE) ในห่วงโซ่คุณค่าทางการเกษตร (AVCs)

มาตรฐานที่มุ่งหวัง

ยกระดับองค์กรและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ ใน AVC สามารถเปลี่ยนแปลงชีวิตของผู้ผลิตรายย่อย คริวเรือน และชุมชนของพวกเขาได้อย่างยั่งยืน

เส้นทางสู่ความยั่งยืน

มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้แนวทางแก่องค์กรและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ ใน AVCs ที่ปรารถนาที่จะมีส่วนร่วมอย่างมีความหมายต่อ SDGs

แนวทางสำหรับความร่วมมือในการเปลี่ยนแปลงและการเสริมอำนาจทางเศรษฐกิจของสตรีในห่วงโซ่คุณค่าทางการเกษตร (แนวทาง AVC การเปลี่ยนแปลง)

แนวทางหลัก	แนวทางย่อย
<div style="text-align: center;">  <p>1</p> </div> <p>เปิดใช้งานนวัตกรรมที่สนับสนุนการพัฒนา AVC สำหรับชุมชนผู้ผลิตรายย่อยที่ปลอดภัย พึ่งตัวได้ และเสริมศักยภาพด้านอาหาร</p>	<ul style="list-style-type: none"> ส่งเสริม ความเหมาะสม ราคาไม่แพง และเข้าถึงได้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่มุ่งเน้นชุมชนที่สร้างระบบความยั่งยืนของชุมชนเมือง และเป็นมิตรกับผู้ผลิตรายย่อยโดยเฉพาะผู้หญิง ช่วยให้สตรีและบุรุษผู้ผลิตรายย่อยสามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตของตนได้ ส่วนแบ่งที่ยุติธรรมของความบังเอิญที่เกิด จากห่วงโซ่คุณค่าทางการเกษตร รับประกัน ความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการ และ ความยืดหยุ่น ของผู้ผลิตรายย่อยทั้งหญิงและชายต่อ การระบอบใหญ่ด้านสุขภาพและภัยพิบัติทางธรรมชาติ สังคม และเศรษฐกิจ เปิดใช้งาน การเพิ่มขีดความสามารถของผู้ผลิตรายย่อย ในภาคเกษตรกรรม ป่าไม้ และประมง มาเป็นแกนนำในการพัฒนาตนเอง
<div style="text-align: center;">  <p>2</p> </div> <p>เปิดใช้งานการเสริมอำนาจทางเศรษฐกิจของสตรีที่ครอบคลุมทุกฟังก์ชันและองค์กรที่มีส่วนร่วมในการพัฒนา การจัดการ และการกำกับดูแลของ AVC</p>	<ul style="list-style-type: none"> การลงทุนในห่วงโซ่คุณค่าที่โปร่งใสและตรวจสอบได้ แนวปฏิบัติด้านการพัฒนาที่ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและการเสริมอำนาจของผู้หญิงในฐานะผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการผลิต การรวม การแปรรูป การตลาด และหน้าที่อื่น ๆ ที่ผลิตและส่งมอบผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร ป่าไม้ และการประมงสู่ตลาด การลงทุนในการเปลี่ยนแปลงผู้ผลิตรายย่อยที่เป็นสตรี เกษตรกรรม ป่าไม้ และการประมง เป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม ให้เป็น ผู้ประกอบการ ผู้นำ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียขององค์กรและองค์กร ที่ส่งเสริมการเสริมสร้างศักยภาพทางเศรษฐกิจของสตรี

แนวทางหลัก	แนวทางย่อย
<div data-bbox="264 243 542 453"> </div> <p data-bbox="220 457 574 554">การระดมการลงทุนในระบบการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืนที่ช่วยให้ผู้ผลิตรายย่อยสตรีและบุรุษในฐานะผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการบรรลุเศรษฐกิจที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและทนต่อสภาพภูมิอากาศ</p>	<ul data-bbox="630 260 1208 525" style="list-style-type: none"> • การลงทุนและเปิดใช้งาน ระบบการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน ซึ่งจะช่วยให้ ผู้ผลิตรายย่อยของผู้หญิงและผู้ชายกลายเป็น ผู้ดูแลฐานทรัพยากรธรรมชาติที่คำนึงการดำรงชีวิตและวิชาชีพของพวกเขา • สนับสนุน การลงทุนและการแทรกแซงที่ช่วยให้วิสาหกิจของผู้ผลิตรายย่อย สามารถ นำและปรับใช้เทคโนโลยีและแนวปฏิบัติด้านการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืนและ แนวทางปฏิบัติในช่วงใช้คุณค่านอกเหนือจากการผลิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แนวทางหลัก	แนวทางย่อย
<div data-bbox="264 665 542 875"> </div> <p data-bbox="220 900 574 968">การเรียนรู้และการสนับสนุนกิจการเพื่อสังคมและธุรกิจที่ครอบคลุมในฐานะผู้สร้างนวัตกรรมและปัจจัยสำคัญของผู้ผลิตรายย่อยสตรีและบุรุษใน AVC</p>	<ul data-bbox="630 661 1208 951" style="list-style-type: none"> • ตระหนักและส่งเสริม กิจการเพื่อสังคม เป็น คุญแจสำคัญ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการเสริมสร้างศักยภาพให้กับผู้ผลิตรายย่อยสตรีและบุรุษ ใน AVC • เปิดใช้งานรูปแบบการเปลี่ยนแปลงของ การรวมธุรกิจมีส่วนร่วมกับผู้ผลิตรายย่อยสตรีและบุรุษ โดยสนับสนุน ความร่วมมือกับกิจการเพื่อสังคมและองค์กรพัฒนาเอกชน • การลงทุนและสร้างแรงจูงใจในการแทรกแซงของ AVC สนับสนุน บริกรด้านธุรกรรมและการเปลี่ยนแปลงในหมู่ผู้ผลิตรายย่อยสตรีและบุรุษ ผ่านการจัดหาเงินทุนแบบรวมและแบบผสมผสาน

แนวทางหลัก	แนวทางย่อย
<div data-bbox="293 1087 571 1297"> </div> <p data-bbox="220 1310 651 1407">การระดมทุนสนับสนุนสำหรับแพลตฟอร์มนวัตกรรมทางสังคมที่เป็นกระแสนวัตกรรมที่ยั่งยืน ความร่วมมือด้านการเปลี่ยนแปลง และการเสริมสร้างศักยภาพทางเศรษฐกิจของสตรีใน AVC ไปสู่ผลกระทบทางสังคมที่วัดผลได้ และเร่งความสำเร็จของ SDGs</p>	<ul data-bbox="677 1104 1208 1394" style="list-style-type: none"> • การลงทุนและจูงใจโครงการที่สนับสนุนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในช่วงใช้คุณค่าทางกายภาพเพื่อ ร่วมสร้างผลกระทบทางสังคมและวัดผลลัพธ์ของการเปลี่ยนแปลงในระดับของผู้หญิงและผู้ชาย ผู้ผลิตขนาดเล็ก คริวเรือน และชุมชน และห่วงโซ่มูลค่าและภาคส่วนย่อยทางเศรษฐกิจ • เปิดใช้งาน ความร่วมมือข้ามภาคส่วนและพหุ-แพลตฟอร์มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ส่งเสริมแนวปฏิบัติและการบูรณาการมาตรฐานเพื่อเร่ง SDGs

ที่มา : เอกสารประกอบการบรรยายของ Dr. Marie Lisa M. Dacanay

แนวทางที่รัฐบาลมีส่วนสนับสนุน SDGs

- ความยากจนเป็นศูนย์ ไม่มีความหิวโหย ลดความเหลื่อมล้ำ(เป้าหมาย 1, 2 และ 10)
- งานที่มีคุณค่าและการเติบโตอย่างครอบคลุม (เป้าหมาย 8) การพัฒนาอุตสาหกรรมและนวัตกรรมอย่างครอบคลุมและยั่งยืน (เป้าหมาย 9)
- การบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน (เป้าหมาย 11 และ 12) ชุมชนที่ยั่งยืน (เป้าหมายที่ 17)
- การเพิ่มขีดความสามารถทางเศรษฐกิจของผู้หญิง (เป้าหมาย 5)

การบรรยายของ Mr. Samnieng Thammavong

สมาคมคนพิการลาว (LDPA)

- สมาคมไม่แสวงหาผลกำไรในท้องถิ่น
- มีบทบาทสนับสนุนนโยบายเกี่ยวกับคนพิการ
- เป็นตัวแทนสิทธิและผลประโยชน์ของคนพิการทุกประเภท
- เป็นองค์การคนพิการแห่งชาติ
- เป็นที่ยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ

โครงการสนับสนุนโดยรัฐบาล

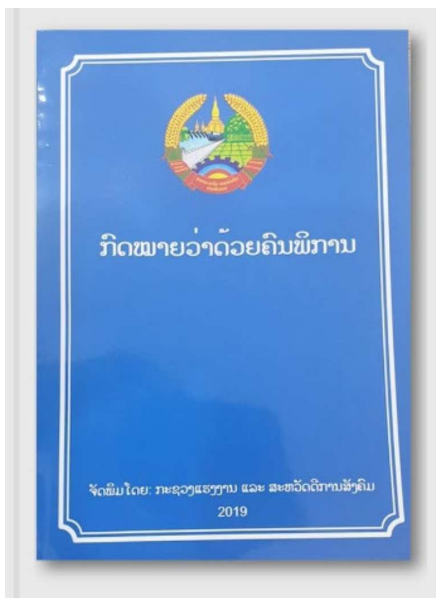
- การเข้าถึงการศึกษา
- การเข้าถึงบริการสุขภาพ
- ศูนย์ฝึกอาชีพ

ความท้าทาย

- ขาดแคลนทรัพยากร
 - สุขภาพ
 - การฝึกอบรมสายอาชีพ
 - การสร้างขีดความสามารถสำหรับบุคคลทุพพลภาพ
- ต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกที่ดีกว่าสำหรับผู้รอดชีวิต UXO
- จำกัดงบประมาณที่จัดสรร

นโยบายระดับชาติเกี่ยวกับการสนับสนุนคนพิการในสถานการณ์ทางการเกษตรและแนวปฏิบัติที่ดี กรณีศึกษาโดยโครงการดำรงชีพของ LDPA

- กฎหมายระดับชาติสำหรับคนพิการในการเริ่มต้นธุรกิจด้านการเกษตร
- การดำเนินการดำรงชีพของสมาชิกที่มีความพิการ
- การพิจารณาและข้อเสนอแนะ



Article 25 Rights of PWDs

PWDs shall have the following fundamental rights:

1. To live independently, safely, and in the community on an equal basis;
2. To receive care, treatment, and rehabilitation;
3. To receive protection from physical and emotional violence; and
4. To receive education, technical and vocational education and training (TVET), employment, social welfare, sports and exercise, arts, literature, and Access to buildings and locations, public transport, and information;
5. To receive support in making use of their innovative ideas and talents in scientific research, modern technology, and the production of materials and equipment for use in society;
6. To express ideas relating to their own rights and interests, including benefits from the nation and from society; and
7. To enjoy exemptions and/or reductions to taxes, fees, service fees, and other such obligations as specified by law and in the relevant regulations; and
8. To enjoy other rights as specified by law.

มาตรา 36 TVET และการพัฒนาทักษะการประกอบอาชีพ

ผู้พิการอาจลงทะเบียนใน TVET และพัฒนาทักษะการประกอบอาชีพของตนที่สถานประกอบการ TVET และศูนย์พัฒนาทักษะอาชีพของรัฐและภาคเอกชนตามความเหมาะสม

สถาบัน TVET และศูนย์พัฒนาทักษะอาชีพจะต้องสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมโดยสอดคล้องกับประเด็นพิเศษของผู้พิการ เช่น สถานที่ วัสดุและอุปกรณ์ หลักสูตร และวิธีการเรียนรู้และการสอนของครูและผู้ฝึกสอน TVET ที่ศูนย์พัฒนาทักษะอาชีพจะต้องเสริมสร้างความรู้ ความสามารถ และเทคนิคที่เหมาะสม

มาตรา 37 การสนับสนุน TVET และการฝึกอบรมทักษะอาชีพ

ผู้พิการจะต้องได้รับประโยชน์จากนโยบายยกเว้นหรือลดค่าเล่าเรียน ค่าหอพัก และค่าธรรมเนียมการใช้อุปกรณ์ใน TVET และการพัฒนาทักษะอาชีพ

สถาบัน TVET และศูนย์พัฒนาทักษะอาชีพมีหน้าที่ให้คำปรึกษา แนะนำทางเลือก และจัดหางานที่เหมาะสมสำหรับผู้พิการ

มาตรา 38 การจ้างงาน

ผู้พิการอาจทำงานในหน่วยงานและองค์กรภาครัฐและเอกชน รวมถึงองค์กรระหว่างประเทศและต่างประเทศ ใน สปป. ลาว ตามความรู้ความสามารถ และจะได้รับค่าตอบแทน เงินเดือน การเลื่อนตำแหน่ง ตำแหน่ง การเลื่อนตำแหน่ง และสวัสดิการอย่างเท่าเทียมกัน

หน่วยและองค์กรแรงงานของรัฐและเอกชนต้องรวมถึงองค์กรระหว่างประเทศและต่างประเทศใน สปป. ลาว และต้องสร้างเงื่อนไขให้คนพิการสามารถสมัครงานได้และมีลำดับความสำคัญอย่างเหมาะสมเมื่อพิจารณาว่าใครจะได้ทำงานในแต่ละตำแหน่งพร้อมอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานให้กับคนพิการในการทำงาน

มาตรา 39 การส่งเสริมธุรกิจของผู้พิการ

ผู้พิการที่ประกอบธุรกิจของตนเอง เป็นกลุ่มการผลิต หรือการให้บริการบางประเภท จะต้องได้รับประโยชน์จากนโยบายการเข้าถึงแหล่งทุนด้านศุลกากรและภาษี และนโยบายในการขยายการลงทุน รวมทั้งการรับคำแนะนำและคำแนะนำทางเทคนิคและเทคโนโลยีเกี่ยวกับการผลิต การบริการและการตลาดตามความเหมาะสม

นโยบายการเข้าถึงเงินทุนสำหรับผู้พิการที่ดำเนินธุรกิจด้วยตนเอง เป็นกลุ่มการผลิต หรือเป็นบริการ อาจเข้าถึงเงินทุนโดยการกู้ยืมจากธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงิน (FIs) ใน สปป. ลาว ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

นโยบายให้ผู้พิการที่ประกอบธุรกิจด้วยตนเองเป็นกลุ่มการผลิตหรือบริการ ได้รับการยกเว้นค่าธรรมเนียมศุลกากรสำหรับวัตถุดิบ วัสดุประกอบ อะไหล่ และยานพาหนะสำหรับใช้ในการผลิตโดยตรง ในขณะที่นโยบายภาษีให้ยกเว้นภาษีกำไร ภาษีหมุนเวียนธุรกิจ และภาษีการบริโภคตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

มาตรา 54 กองทุน PWD

กองทุนผู้พิการเป็นกองทุนที่จัดตั้งขึ้นเพื่อใช้เฉพาะในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับผู้พิการ เช่น TVET การพัฒนาทักษะอาชีพ การจ้างงาน การให้ความช่วยเหลือผู้พิการในกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินหรือมีความเสี่ยง เงินช่วยเหลือผู้พิการที่อาศัยอยู่ในครอบครัวยากจนและขัดสนที่สามารถรับได้ เพื่อครอบคลุมค่าใช้จ่ายและสวัสดิการสังคมที่จำเป็นอื่น ๆ

การพิจารณาและข้อเสนอแนะ

- ข้อค้นพบของ PHC ปี 2015 แสดงให้เห็นข้อเท็จจริงที่ว่าคนพิการมีสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่แย่งและโอกาสที่จำกัดมากขึ้น
- ข้อค้นพบที่สำคัญของ LDPA ในการพิจารณาคนพิการที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเกษตรคือการพิจารณาต้นทุนเพิ่มเติมในเงินทุน
- ยุทธศาสตร์ชาติและแผนปฏิบัติการด้านคนพิการ (พ.ศ. 2560-2568) กำหนดให้ต้องมีการดำเนินการตามแนวปฏิบัติและการติดตามผล
- การดำรงชีพด้านเกษตรกรรมต้องคำนึงถึงประเภทและระดับของความพิการ

- คนพิการจำเป็นต้องมีการฝึกอบรมทักษะการเพาะปลูกและการตลาด

การบรรยายของ Ms. Sue Coe

เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสิทธิความพิการ

รูปแบบของความพิการ

ประเด็นสำคัญที่ต้องจำไว้คือความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของสังคม ผู้เชี่ยวชาญ และคนพิการเป็นหัวใจสำคัญของความแตกต่างระหว่างแบบจำลองแต่ละแบบ

Machine Translated by Google

แบบจำลองทางการแพทย์

ความพิการถือเป็น "ปัญหา" ในตัวบุคคล

กิจกรรม "แก้ไข" คนพิการ "ป่วย" ให้สามารถร่วมสังคม "ปกติ" ได้

- ให้ความสำคัญกับความบกพร่องของบุคคลเป็นจุดสรรค;
- พยายามที่จะ "รักษา" หรือ "ปรับปรุง" บุคคลให้ "พอดี" พวกเขาเข้ากับสังคม
- นำไปสู่การบริการที่แยกออกจากกันซึ่งส่งผลให้เกิดการแยกออกจากกระแสหลักโดยมีเหตุผลว่านี่หมายความว่าสามารถให้บริการเฉพาะทางได้ดีขึ้น
- การตัดสินใจอยู่ในมือของผู้เชี่ยวชาญหรือผู้เชี่ยวชาญโดยคำนึงถึงสิทธิของบุคคลเพียงเล็กน้อยหรือไม่เลย
- มีราคาแพง มีแนวโน้มที่จะได้รับประโยชน์ค่อนข้างน้อย • คนพิการมีบทบาทเชิงรับในการพัฒนาและดำเนินการตามนโยบายและแนวปฏิบัติด้านความพิการ

ที่มา: Coe aa: Wapling, 2010

Machine Translated by Google

โมเดลการกุศล

ความพิการถือเป็น "ปัญหา" ในตัวบุคคล

กิจกรรม "ช่วยเหลือ" คนพิการที่ "กำพร้า" และอยู่นอกสังคม "ปกติ"

- ถือเป็น "โชคร้าย" "ขึ้นอยู่กับ" หรือ "ทำอะไรไม่ถูก";
- พวกเขาถูกมองว่าเป็นคนที่ต้องการความสงสารและการกุศล มักมีรากฐานมาจากความเข้าใจแบบดั้งเดิมที่ว่าความบกพร่องเป็นผลมาจากบาป ความโปรดปรานที่ไม่ดี หรือคำสาปแช่ง
- ถือว่าบุคคลมีความบกพร่องไม่สามารถช่วยเหลือสังคมหรือเลี้ยงดูตนเองได้
- จัดหาเงินหรือของขวัญให้พวกเขาเป็นส่วนใหญ่ เช่น อาหารหรือเสื้อผ้า;
- คนพิการมีอายุยืนยาว- ผู้ได้รับสวัสดิการและการสนับสนุนตามวาระ
- ให้ความช่วยเหลือโดยผู้เชี่ยวชาญองค์กรที่ไม่ใช่การพัฒนากระแสหลัก

ที่มา: Coe aa: Wapling, 2010

Machine Translated by Google

แบบจำลองด้านสิทธิมนุษยชน/สังคม

ความพิการเป็นผลมาจากอุปสรรคที่วางไว้กับคนพิการในสังคม

กิจกรรมมุ่งเน้นไปที่การรวมกลุ่ม โดยตระหนักอย่างชัดเจนว่าคนพิการเป็นส่วนหนึ่งของสังคมปกติ

ที่มา: Coe and Wapling, 2010

- คนพิการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม - ไม่แยกจากกัน
- ผู้คนพิการโดยสังคมปฏิเสธตนเอง สิทธิและโอกาส
- คนพิการมีความต้องการและสิทธิเหมือนกันเช่นเดียวกับคนพิการ เช่น ความรัก การศึกษา การจ้างงาน;
- กิจกรรมมุ่งเน้นไปที่การระบุและการกำจัดอุปสรรคที่ขัดขวางการรวม แนวทางที่ครอบคลุมในด้านการศึกษา การจ้างงาน และบริการอื่นๆ ก็ได้รับการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของคนพิการในโครงการกระแสหลัก
- ได้รับการสนับสนุนจากกฎหมายระดับชาติและนานาชาติ รวมถึงอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิของผู้พิการ

ที่มา : เอกสารประกอบการบรรยายของ Ms. Sue Coe

สรุป

โมเดลของความพิการช่วยอธิบายว่ารัฐบาล ผู้ให้บริการ และชุมชนมีแนวคิดและตอบสนองต่อความพิการอย่างไร และวิธีที่ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาและด้านสุขภาพจัดการกับความพิการ ความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของสังคม ผู้เชี่ยวชาญและคนพิการถือเป็นหัวใจสำคัญของความแตกต่างระหว่างแบบจำลองแต่ละแบบ

รูปแบบความพิการที่โดดเด่นสามประการที่ใช้กันทั่วโลกในปัจจุบัน ได้แก่:

- แบบจำลองทางการแพทย์ (หรือเรียกอีกอย่างว่าแนวทางเฉพาะบุคคล – แนวทางทางการแพทย์)
- โมเดลการกุศล (หรือเรียกอีกอย่างว่าโมเดลรายบุคคล – แนวทางการกุศล)
- โมเดลทางสังคม/สิทธิมนุษยชน (หรือที่เรียกว่าแนวทางแบบครอบคลุม)

เหตุใดโมเดลจึงมีความสำคัญ

- ไม่ใช่แค่คำพูดเท่านั้น แต่รวมถึงแนวคิด ทศนคติ และแนวปฏิบัติด้วย
- ให้สรุปอย่างง่ายว่าใครมีอำนาจและความชอบธรรม ดังนั้นใครได้อะไร เมื่อใด และอย่างไร
- ช่วยแสดงให้เห็นว่าใครคือ 'ผู้ดูแล' ฝ่ายการเงินและทรัพยากรมนุษย์ และอธิบายว่านโยบายและแนวทางปฏิบัติได้รับการตัดสินใจอย่างไร
 - แสดงให้เห็นบทบาทของผู้ประกอบวิชาชีพ (ผู้ให้บริการทำงานให้กับหรือร่วมกับผู้ทุพพลภาพ ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ 'อยู่ด้านบน' หรือ 'ใช้บริการผ่านระบบ' หรือไม่)
 - อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิของผู้ทุพพลภาพ (CRPD) มีพื้นฐานอยู่บนรูปแบบความเข้าใจทางสังคม/สิทธิมนุษยชนว่าควรมองการคำนึงถึงความพิการอย่างไร

การกำหนดความพิการ

การด้อยค่า – มีลักษณะเฉพาะโดย:

- ปัญหาในการทำงานหรือโครงสร้างของร่างกาย
- สภาวะที่เกิดจากโรคหรือการบาดเจ็บที่ส่งผลต่อการทำงานหรือรูปลักษณะของบุคคล เช่น ขาดบางส่วนหรือทั้งหมดของแขนขา; หรือแขนขา อวัยวะ หรือระบบที่ทำงานไม่เต็มที่
- ปัญหาระยะยาวหรือระยะสั้น
- ปัญหาเดียวหรือหลายปัญหา

ใช้ความบกพร่องเมื่อคุณต้องการอธิบายสิ่งที่ทำให้แต่ละคนแตกต่างจากคนอื่น ๆ (เช่น ปัญหาสุขภาพกาย ประสาทสัมผัส ความรู้ความเข้าใจ หรือสุขภาพจิตที่พวกเขาไม่มี)

ความพิการ – มีลักษณะดังนี้:

- ผลลัพธ์ของข้อจำกัดที่บังคับใช้กับผู้มีความบกพร่อง
- ข้อจำกัดเหล่านั้นขัดขวางการมีส่วนร่วมในสังคมอย่างเต็มที่และแข่งขัน
- อุปสรรคด้านทัศนคติ สิ่งแวดล้อม และสถาบันขัดขวางการรวมเข้าด้วยกัน

ใช้ความพิการเมื่อคุณต้องการอธิบายผลกระทบหรือผลกระทบที่ความบกพร่องมีต่อโอกาสของแต่ละบุคคลในการดำเนินงานประจำวัน

คำอธิบายสากลของความพิการ

ความพิการเป็นผลมาจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้พิการกับอุปสรรคด้านทัศนคติและสิ่งแวดล้อมที่เป็นอุปสรรคต่อการมีส่วนร่วมในสังคมอย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพบนพื้นฐานที่เท่าเทียมกับผู้อื่น”

ที่มา: คำนำของ CRPD (e)

การนิยามความพิการ

- ความบกพร่อง + อุปสรรค = ความพิการ
- ความบกพร่อง + สภาพแวดล้อมที่เข้าถึงได้/ไม่แบ่งแยก = การมีส่วนร่วมที่มีความหมาย

บทนำสู่อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิคนพิการ (CRPD) และความพิการในวาระปี 2030 (SDGs เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน)

อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิของผู้พิการ (CRPD) - เหตุใดอนุสัญญาสหประชาชาติอื่นๆ จึงไม่เพียงพอที่จะบรรลุผลให้รวมผู้พิการเข้าทำงานด้านการพัฒนา

- เหตุผลหนึ่งที่ CRPD เกิดขึ้นก็คือการกล่าวถึงการรวมความพิการไว้ในอนุสัญญาอื่น ๆ ไม่ได้นำไปสู่การนำไปปฏิบัติในทางปฏิบัติ
- อนุสัญญาที่แยกออกมาเพื่อรวมทุกอย่างไว้ด้วยกัน รู้สึกมีความสำคัญจากขบวนการด้านความพิการ ซึ่งนำไปสู่การถือกำเนิดของ CRPD

อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิคนพิการ (CRPD)

- ข้อความ CRPD และทรัพยากรมีอยู่บนเว็บเพจนี้

<https://social.desa.un.org/issues/disability/crpd/convention-on-the-rights-of-persons-with-disabilities-crpd>

- สถานะการให้สัตยาบันของประเทศของ CRPD อยู่ในหน้านี้ – สถานะของประเทศของคุณคืออะไร?

https://tbinternet.ohchr.org/_layouts/15/TreatyBodyExternal/Treaty.aspx?Treaty=CRPD

อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิคนพิการ (CRPD)

อนุสัญญานี้มุ่งหมายให้เป็นเครื่องมือด้านสิทธิมนุษยชนที่มีมิติการพัฒนาสังคมที่ชัดเจน เป็นทั้งสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนและเป็นเครื่องมือในการพัฒนา (UNESCO, 2008)

- รับรองในปี 2549 และมีผลใช้บังคับในปี 2551
- 50 บทความ
- การมีส่วนร่วมในระดับที่ไม่เคยมีมาก่อนจากภาคประชาสังคม โดยเฉพาะผู้ที่มีความพิการ
- รายละเอียดมากที่สุดของสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนของสหประชาชาติทั้งหมด
- จุดประสงค์หลักคือเพื่อส่งเสริม คุ้มครอง และประกันให้มีการใช้สิทธิมนุษยชนอย่างเต็มที่และเท่าเทียมกัน โดยผู้ทุพพลภาพ (ข้อ 1)

CRPD และการพัฒนาระหว่างประเทศ

CRPD สรุปลักษณะและคำจำกัดความที่สำคัญในแนวทาง พร้อมด้วยบทความ 50 บทความที่ให้รายละเอียดเกี่ยวกับพันธกรณีของรัฐภาคีที่ให้สัตยาบัน CRPD เพื่อนำไปปฏิบัติ (มาตรา 1)

“คนพิการ ได้แก่ ผู้ที่มีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา หรือประสาทสัมผัสในระยะยาว ซึ่งการมีปฏิสัมพันธ์กับอุปสรรคต่างๆ อาจขัดขวางการมีส่วนร่วมในสังคมอย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพบนพื้นฐานที่เท่าเทียมกับผู้อื่น”

คุณลักษณะเฉพาะของ CRPD คือการรวมบทความเกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างประเทศ ขณะนี้ประเทศสมาชิกมีพันธกรณีที่จะประกันว่าความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาทั้งหมดครอบคลุมและเข้าถึงได้สำหรับคนพิการ (มาตรา 32) เป็นครั้งแรกที่มีข้อผูกพันที่มีผลผูกพันในการรับประกันความเท่าเทียมกันและการไม่แบ่งแยก ไม่เพียงแต่ภายในประเทศเท่านั้น แต่ยังผ่านความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาด้วย

CRPD และงานเกษตร

มาตรา CRPD ที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรแบบรวมผู้พิการ ได้แก่:

- มาตรา 5 ความเสมอภาคและการไม่เลือกปฏิบัติ
- มาตรา 8 การสร้างความตระหนักรู้
- มาตรา 9 ความสามารถในการเข้าถึง
- มาตรา 27 การทำงานและการจ้างงาน (รวมถึงการฝึกอบรมสายอาชีพ)
- มาตรา 28 มาตรฐานการครองชีพที่เพียงพอ

ความพิการในเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

- วาระปี 2030 (ซึ่งรวมถึงเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน) มีเป้าหมาย 7 ประการซึ่งอ้างอิงถึงคนพิการอย่างชัดเจน
- เป้าหมาย SDG เพิ่มเติมอีก 6 เป้าหมายหมายถึงบุคคลในสถานการณ์ที่มีความเปราะบาง ซึ่งจะรวมถึงคนพิการด้วย
- ยังมีเป้าหมายที่เป็นสากลเพื่อให้แน่ใจว่า 'ไม่มีใครถูกทิ้งไว้ข้างหลัง'

กำหนดเป้าหมายไปที่ความพิการอย่างชัดเจน

4.5 ภายในปี 2573 ขจัดความเหลื่อมล้ำทางเพศในการศึกษา และรับประกันการเข้าถึงการศึกษาและการฝึกอบรมสายอาชีพทุกระดับอย่างเท่าเทียมกันสำหรับผู้เปราะบาง รวมถึงผู้พิการ ชนเผ่าพื้นเมือง และเด็กที่อยู่ในสถานการณ์เปราะบาง

4.a สร้างและยกระดับสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการศึกษาสำหรับเด็ก ความพิการ และความไวต่อเพศสภาพ และจัดให้มีสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ปลอดภัย ไม่ใช่ความรุนแรง ครอบคลุม และมีประสิทธิภาพสำหรับทุกคน

8.5 ภายในปี 2573 บรรลุการจ้างงานอย่างเต็มที่และมีประสิทธิผล และงานที่มีคุณค่าสำหรับผู้หญิงและผู้ชายทุกคน รวมถึงเยาวชนและคนพิการ และค่าจ้างที่เท่าเทียมกันสำหรับงานที่มีมูลค่าเท่ากัน

กำหนดเป้าหมายที่อ้างอิงถึงบุคคลในสถานการณ์ที่มีช่องโหว่

1.5 ภายในปี 2573 สร้างความยืดหยุ่นให้กับคนยากจนและผู้ที่อยู่ในสถานการณ์เปราะบางและลดความเสี่ยงและความเปราะบางต่อเหตุการณ์สุดโต่งที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ ตลอดจนผลกระทบและภัยพิบัติทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมอื่นๆ

6.2 ภายในปี 2573 บรรลุการเข้าถึงสุขอนามัยและสุขอนามัยที่เพียงพอและเสมอภาคสำหรับทุกคน และยุติการถ่ายทอดจากรูปแบบเปิด โดยให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อความต้องการของผู้หญิงและเด็กผู้หญิง และผู้ที่อยู่ในสถานการณ์เปราะบาง

เป้าหมายสากล

3.2 ภายในปี 2030 ยุติการเสียชีวิตที่สามารถป้องกันได้ของทารกแรกเกิดและเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี

4.2 ภายในปี 2030 รับประกันว่าเด็กหญิงและเด็กชายทุกคนสามารถเข้าถึงการพัฒนาเด็กปฐมวัย การดูแล และการศึกษาก่อนประถมศึกษาที่มีคุณภาพ เพื่อให้พวกเขาพร้อมสำหรับการศึกษาระดับประถมศึกษา

5.6 รับประกันการเข้าถึงเรื่องสุขภาพทางเพศและอนามัยการเจริญพันธุ์และสิทธิในการเจริญพันธุ์อย่างทั่วถึง

ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกรอบการปฏิบัติเพื่อการมีส่วนร่วมด้านความพิการ: การวิเคราะห์อุปสรรค

อุปสรรคในการรวมเข้าด้วยกัน

- อุปสรรคด้านสิ่งแวดล้อม = ปัญหาการเข้าถึงทั้งทางกายภาพและการสื่อสาร
- อุปสรรคทางสถาบัน = นโยบายและกฎหมาย มักเชื่อมโยงกับบรรทัดฐานทางสังคมและวัฒนธรรม
- อุปสรรคด้านทัศนคติ = ทัศนคติเชิงลบ การสันนิษฐาน ความเชื่อ และอคติที่ก่อให้เกิดการเลือกปฏิบัติต่อคนพิการ พื้นที่อุปสรรคที่ใหญ่ที่สุดแต่มีผลกระทบน้อยที่สุด พวกเขาสนับสนุนอุปสรรคด้านสิ่งแวดล้อมและสถาบัน
- อุปสรรคด้านสิ่งแวดล้อม (การเข้าถึง) มักจะระบุได้ง่ายที่สุด อุปสรรคในการเข้าถึงทางกายภาพมักถูกพิจารณาเป็นอันดับแรก การพิจารณาทางประสาทสัมผัสและความรู้ความเข้าใจ (การสื่อสาร) จำเป็นต้องได้รับการแก้ไขเช่นกัน
- อุปสรรคด้านสถาบันอาจจะระบุได้ยากที่สุด และหากไม่มีการค้นหาเชิงรุก ก็จะไม่ปรากฏชัดในทันที เมื่อระบุได้แล้ว จำเป็นต้องมีการสนับสนุนให้เปลี่ยนแปลงนโยบายและกฎหมายเฉพาะเพื่อการเปลี่ยนแปลงที่ยั่งยืน
- อุปสรรคด้านทัศนคติเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในการระบุ เนื่องจากเป็นเหตุผลหลักที่ขัดขวางไม่ให้มีความก้าวหน้าในการรวมผู้พิการ กิจกรรมสร้างความตระหนักรู้ด้านความพิการทั่วทั้งหน่วยงาน/ชุมชน/สังคม/ผู้ให้บริการ ถือเป็นกิจกรรมแรกที่สำคัญสำหรับความก้าวหน้าเชิงบวกในการรวมผู้พิการ

กรณีศึกษาของประเทศสมาชิก

“โอกาสของคณพิการด้านการเกษตร ในฐานะเกษตรกรเพื่อสังคมในประเทศญี่ปุ่น โดย GUI RONG and Shinya Oba ศูนย์ วิทยาศาสตร์ภาคสนามกสิฯ คณะวิทยาศาสตร์ชีวภาพประยุกต์ มหาวิทยาลัยกสิฯ”

ในญี่ปุ่นพื้นที่เกษตรกรรมคิดเป็นประมาณ 13% ของพื้นที่ทั่วประเทศนอกจากนี้ผลผลิตรวมทางการเกษตรในปี 2563 อยู่ที่ 4658.5 พันล้านเยน และส่วนแบ่งของภาคเกษตรกรรมใน GDP อยู่ที่ 0.86% เพราะความต่ำนี้ภาคเกษตรกรรมมีตำแหน่งทางเศรษฐกิจภายในประเทศญี่ปุ่นลดลงอย่างมากในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา ส่งผลให้ขาดแคลนแรงงานและการเพิ่มขึ้นของพื้นที่เกษตรกรรมที่ถูกทิ้งร้าง ภายใต้สถานการณ์เช่นนี้ใหม่บทบาทของการเกษตรในฐานะเกษตรกรเพื่อสังคมกำลังดึงดูดความสนใจ

จึงก่อตั้งศูนย์วิทยาศาสตร์ภาคสนามกสิฯ คณะวิทยาศาสตร์ชีวภาพประยุกต์ มหาวิทยาลัยเป็นหนึ่งในฟาร์มมหาวิทยาลัยเก่าแก่ในประเทศญี่ปุ่น ก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2466 ในฐานะฟาร์มทดลอง วิทยาลัยเกษตรศาสตร์กสิฯ อย่างไรก็ตาม ในช่วงทศวรรษ 2000 การลดจำนวนเจ้าหน้าที่ด้านเทคนิคของฟาร์มอย่างต่อเนื่องส่งผลให้การขาดแคลนบุคลากรในการบริหารจัดการฟาร์มอย่างต่อเนื่อง

ความท้าทายนี้ได้รับการพัฒนาขึ้นเพื่อเป็นงานวิจัยของผู้มีโอกาสเป็นบุคคลพิการทางการเกษตรเช่นเดียวกับเกษตรกรเพื่อสังคม โดย

- 1) การจ้างงานผู้พิการ โดยเฉพาะผู้ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาเล็กน้อย เป็นพนักงานพาร์ทไทม์
- 2) การรับการฝึกงานจากนักเรียนโรงเรียนที่มีความต้องการพิเศษ
- 3) การรับนักเรียนจากโรงเรียนที่มีความต้องการพิเศษมาฝึกภาคปฏิบัติ
- 4) ขยายการค้าผลผลิตทางการเกษตรของมหาวิทยาลัยและร่วมมือกับภาคส่วนต่างๆ
- 5) การศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยถึงความสำคัญและศักยภาพของการเกษตรและสวัสดิการความร่วมมือ

โครงสร้างการแบ่งงาน

แบ่งงานด้านเกษตรกรรม จากนั้นจึงแจกแจงรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับความพิการรับงานที่เหมาะสมกับรูปแบบความพิการ

โสตทัศนูปกรณ์

มีจอแสดงผลที่เข้าใจง่าย, ภาพประกอบแผนผังกระบวนการทำงาน และคู่มือสื่อเพื่อความสนใจ ฯลฯ

การพัฒนาเครื่องมือสนับสนุนการทำงาน

- เพื่อจัดความคลุมเครือในงานเกษตรกรรม
- เพื่อให้การทำงานราบรื่น

การปรับปรุงสภาพแวดล้อมในการทำงานและความปลอดภัย

ตัวอย่าง: การนำแนวทาง GAP (แนวปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี) มาใช้ติดตามและค้นพบศักยภาพของคณพิการ

ผลงานของคณพิการในฟาร์มเพื่อสังคม เช่น การเก็บเกี่ยวกระเจี๊ยบโดยคณพิการที่ทำงานในฟาร์ม การคัดแยกผักโดยคณพิการในสถานสงเคราะห์ พื้นที่ทำงานก็เปลี่ยนไปตามระดับความพิการของคณพิการด้วย

การจ้างงานและการทำงานของคณพิการในภาคเกษตรกรรม แบ่งเป็น

- การจ้างงานทั่วไป : การจ้างงานในบริษัททั่วไปผ่านระบบอัตราจ้างงานสำหรับคณพิการ
- แรงงานประเภทสวัสดิการ : การจ้างงานภายใต้ระบบสนับสนุนสวัสดิการสำหรับคณพิการ

ผู้มีบทบาทในการจัดการเกษตร: เกษตรกร, บริษัทผลิตผลทางการเกษตร, สถานสงเคราะห์สังคม, บริษัทเอกชน ฯลฯ
บทบาทของคนพิการในฟาร์ม: พนักงานหรือผู้ใช้บริการ

รูปแบบการทำงานของคนพิการในภาคเกษตรกรรม:

- ประเภทการจ้างงานโดยตรง
- ประเภทสวัสดิการแบบพึ่งตนเอง
- ประเภทความร่วมมือระหว่างกลุ่ม
- ประเภทความร่วมมือภายในกลุ่ม
- องค์กรสนับสนุนระดับกลาง

ความท้าทายในการจ้างงานคนพิการในภาคเกษตรกรรม

- (1) เมื่อภาคสวัสดิการสนใจที่จะมีส่วนร่วมในการเกษตร พวกเขาไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเกษตรเพียงพอ
หรือมีต้นทุนการลงทุนสูงในการเริ่มทำการเกษตร
- (2) เมื่อคนพิการเข้าสู่ภาคเกษตรกรรม อาจมีภาระในด้านเกษตรกรรมบ้าง
- (3) ในการพัฒนาความร่วมมือระหว่างเกษตรกรและสวัสดิการ ระบบสนับสนุนความร่วมมือยังไม่เพียงพอ

ส่วนที่ 2 ประโยชน์ที่ได้รับและการขยายผลจากการเข้าร่วมโครงการ

- ประโยชน์ต่อตนเอง
 - ทำให้ทราบสถานการณ์ของคนพิการในภาคการเกษตรแถบภูมิภาคเอเชีย แนวทาง นโยบายของแต่ละประเทศที่เข้าร่วม
 - รู้จักผู้เข้าร่วมที่อยู่ในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการสร้างโอกาสให้คนพิการมีอาชีพทางการเกษตร เพื่อประโยชน์ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารต่อไป
 - ได้มีโอกาสศึกษาและเรียนรู้นโยบายการมีส่วนร่วมคนพิการในภาคเกษตรกรรม
- ประโยชน์ต่อหน่วยงานต้นสังกัด
 - สามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้เผยแพร่ให้กับเพื่อนร่วมงาน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพ เพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานขององค์กรให้มากขึ้น
- ประโยชน์ต่อสายงานหรือวงการวิชาชีพในหัวข้อนั้นๆ
 - นำความรู้ที่ได้เข้าร่วมโครงการมาประยุกต์ใช้ต่อยอด ให้คำแนะนำเกี่ยวกับนโยบายการมีส่วนร่วมคนพิการในภาคเกษตรกรรมแก่ผู้ประกอบการหรือผู้อื่นที่สนใจ รวมถึงการเสนอความคิดเห็นเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป
- กิจกรรมการขยายผลที่ได้ดำเนินการภายในระยะเวลา 60 วันนับจากวันสุดท้ายของโครงการ
 - การบรรยายให้กับทีมงาน
- กิจกรรมการขยายผลที่จะดำเนินการภายใน 6 เดือนหลังเข้าร่วมโครงการ
 - กิจกรรมขยายผล เช่น แผนงานกิจกรรมที่จะดำเนินการ เป็นต้น โดยส่งเอกสารสรุปรายละเอียดกิจกรรม พร้อมภาพประกอบ เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมให้ส่วนความร่วมมือระหว่างประเทศ

ส่วนที่ 3 เอกสารแนบ

- รายชื่อผู้เข้าร่วมโครงการและประเทศที่เข้าร่วมโครงการ
- กำหนดการฉบับล่าสุด (Program)
- เอกสารประกอบการประชุม/สัมมนา (Training Materials)
- รายงานก่อนการเดินทางที่ท่านดำเนินการ (Country Paper-Thailand)
- เอกสารนำเสนอผลงานหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม (Group Presentation)